

Werfbaas Kwint

Omstreeks het jaar 1911 stond aan het Heuvelsepad een houten gebouwtje, eigendom van de heren Kool en Emmerik, waarin op bescheiden schaal betonartikelen werden vervaardigd. Twee bazen met één werknemer, de jeugdige Cornelis Kwint, die later bij elke Edese bouwvakker een bekende zou worden. In 1913 werd het bedrijfje overgenomen door één van de gebroeders Tulp en onder de naam betonfabriek "De Kroon" verplaatst naar de Waterlooweg. Kees, zoals iedereen hem noemde, ging mee. Er kwam meer personeel en ijverig werd begonnen met het maken van putten, buizen, betontegels en dakpannen. In de eerste jaren bleef de productie nog beperkt, mede door de in 1914 aangevangen mobilisatietijd.

Groei

Omstreeks 1920 begon de grote groei. Een hydraulische pers deed zijn intrede, alsmede een kantoorgebouw en meerdere opslagplaatsen. Kees Kwint, reeds voorman, werd tot bedrijfsleider benoemd, al zeiden de klanten veelal "werfbaas". In deze functie zullen de Edenaren zich hem het beste herinneren. Met zijn gele jasje aan was hij, duidelijk herkenbaar, de ganse dag op de uitgestrekte terreinen te vinden. Hij controleerde elke wagen die de werf verliet, hielp de opperman die gauw even achter op de fiets een zak cement kwam halen, de aannemer bij het uitzoeken van wandtegels of de boer die een septictank nodig had, alles via zijn bonboekje. Kees Kwint was de eerste die 's morgens op het werk verscheen en de laatste die afnokte. Na het overlijden van de heer Renes werd de heer H.B. de Lange tot directeur benoemd. Onder diens leiding nam het bedrijf een enorme vlucht, uitbreiding personeel en vergroting van productie en omzet bouwmaterialen waren het gevolg.

Oorlog

De in 1940 uitgebroken oorlog, en de daarmee gepaard gaande bezetting, leverde echter de nodige moeilijkheden op. Er werd zo goed mogelijk doorgewerkt, maar na het bombardement op Ede, 17 september 1944 zag men er geen gat meer in en sloot de fabriek zijn poorten. Kees Kwint, die aan de Waterlooweg woonde, bleef waakzaam over terreinen en gebouwen. Teneinde de "Arbeidsinsatz", die tot de zestigjarige leeftijd gold, te ontlopen hadden bevriende relaties op het gemeentehuis hem een persoonsbewijs verstrekt waarop als leeftijd drie en zestig was vermeld. Terwijl hij in 1888 werd geboren. Hij heeft er veel gemak van gehad.

Benzine

De Kroon beschikte over een eigen benzinepomp met bijbehorende

ondergrondse tank. In de laatste oorlogswinter wilden de Duitsers de brandstof in beslag nemen. Kwint werd gedwongen de plaats van de tank aan te wijzen, maar de vangst viel zwaar tegen: een laagje op de bodem, vermengd met drab. Scheldend trokken zij met hun schrale buit af, grinnikend nagekeken door de werfbaas. Hij had iets dergelijks al lang aan zien komen, en de benzine in vaten verborgen.

Dat was Cornelis Kwint, een man vol plichtsbesef, zijn werkzaam leven gewijd aan de betonfabriek, Geen wonder dat 31 juli 1952 , de dag waarop hij veertig jaar aan "De Kroon" was verbonden, een feestdag werd. Op het kantoor werd hij eerst gehuldigd door directie en personeel, tevens ontving hij uit handen van Burgemeester Oldenhof de zilveren medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. Daarna volgde een receptie in "Buitenlust", waar vrijwel de gehele Edese aannemerswereld aanwezig was, terwijl tot besluit "De Harmonie" de jubilaris een serenade bracht.

H.J. Nijmenhuis. Edesch Nieuwsblad 11/03/1982